

Donner

besluit neemt over het versturen van de vervolganalyse aan de Kamer.

Minister **Donner**: Ik zal de Kamer daarover binnen twee weken berichten.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende week dinsdag te stemmen over de ingediende moties.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 12.30 uur tot 13.30 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ingekomen is een beschikking van de voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal inzake aanwijzing van het lid Blom tot lid in de bestaande vacature en het lid Smeets tot plv. lid in plaats van het lid Blom in de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad. Ik stel voor, deze beschikking voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het **debat** over de **verpleeghuiszorg**.

Mevrouw **Verbeet** (PvdA): Voorzitter. Gisteravond waren er in NOVA weer nieuwe feiten: deze keer graaiende managers. Wat een drama voor de mensen in deze sector die keihard werken en die dag in, dag uit het gevoel hebben dat zij te kort schieten, terwijl hun managers met een riant salaris vergaderen! Wat een drama voor de mensen die echt naar een verpleeghuis moeten en die het gevoel hebben dat hun daar niets goeds te wachten staat. Op ons rust vandaag de zware verantwoordelijkheid om de samenleving te bewijzen dat het ons ernst is, dat de mensen die wonen en werken in verpleeghuizen, ons na aan het hart gaan. Vandaag wat mij betreft geen loze kreten, geen politieke spelletjes, geen gebaren voor de Bühne, maar boter

bij de vis. Er zijn harde maatregelen nodig om een eind te maken aan de graaicultuur bij managers en om een eind te maken aan de mensonterende omstandigheden waarin vele kwetsbare ouderen anno 2005 in een rijk land als Nederland moeten leven.

Ik kreeg een e-mail van de directeur van een van de weinige verpleeghuizen waar ik zelf wel zou willen wonen. Zijn verpleeghuis komt dit jaar in de rode cijfers terecht, hij zorgt te goed voor zijn bewoners. Afgelopen maandag hebben wij bij de hoorzitting indringende verhalen gehoord van familieleden van verpleeghuisbewoners die hun geliefde in ontredderde toestand aantreffen, en van medewerkers die 's morgens met z'n tweeën 22 bedlegerige, verwarde mensen moeten wassen, aankleden en helpen met ontbijten. Juist voor dementerenden is een rustige bejegening heel belangrijk, maar als de zuster er de tijd voor neemt, liggen de anderen nog veel langer in hun volle luiers. Mevrouw Brok uit Maastricht belde mij over het probleem van ondervoeding in verpleeghuizen. Haar moeder is ten gevolge van ondervoeding overleden. Nog steeds zijn de richtlijnen voor het toedienen van voeding en vocht niet overal ingevoerd. De sector zegt te lijden onder een enorme regeldruk van de overheid. Veel nieuw beleid wordt als bureaucratie ervaren in plaats van als ondersteuning van de kerntaak van het bieden van optimale zorg aan zeer kwetsbare ouderen. Wat doet de staatssecretaris hieraan?

Kamerbreed was in ons overleg van twee weken geleden de opvatting dat de staatssecretaris er te weinig blijk van gaf, de urgentie van het probleem te erkennen. Wij hebben daarom een brief geëist met een tijdschema voor een krachtdadige aanpak. Na afloop van dat overleg is de staatssecretaris nota bene via de pers door de coalitiefracties de wacht aangezegd. Ik verwacht dat deze fracties bereid zijn om vandaag een werkelijke bijdrage te leveren aan de oplossing van de problemen, want die zijn enorm. Er is een groot verschil tussen koplopers en achterblijvers. Het beleid is te veel gericht op controleren en te weinig op corrigeren en stimuleren. De verhoudingen in deze sector lijken door en door verziekt. De stichting Cliënt en Kwaliteit is van mening dat er in deze sector geen

sprake meer is van communicatie, laat staan van overleg over de kwaliteit. Directeuren van verpleeghuizen verkeren veelal in de ontkenningfase: "Het zijn allemaal maar incidenten." Verpleegkundigen en verzorgenden zijn vooral gericht op lichamelijke zorg. Dat is logisch, want daarvoor zijn zij opgeleid. Maar daardoor laat noodgedwongen de aandacht voor het welzijn van de bewoners te wensen over. De nadruk ligt op rust, reinheid en regelmaat, maar een verpleeghuis is geen ziekenhuis, waar iemand tijdelijk wordt behandeld, maar een permanente woonvoorziening. Daarbij past een menswaardig bestaan. In dit licht is het onbegrijpelijk dat de werkgevers in deze sector en de regering begin september 2004 een convenant hebben gesloten om met hetzelfde geld 1,25% meer mensen te helpen. Het aantal personeelsleden op de afdeling is vaak al ondermaats. Er is ook speciale aandacht nodig voor het opleidingsniveau van medewerkers. Uit een onderzoek van Sting is namelijk gebleken dat 76% van de werkers niet of onvoldoende is opgeleid. Wat doet de staatssecretaris hieraan?

Ik kom nu bij de voorstellen van de staatssecretaris. Ik zal ze van commentaar voorzien en aanvullen met voorstellen van de PvdA. Wij willen nog voor de zomer maatschappelijk aanvaardbare normen voor verantwoord zorg en welzijn. Bij de vaststelling van die normen moeten cliëntenorganisaties, instellingen, beroepsgroepen en zorgkantoren worden betrokken. Die normen worden vervolgens verankerd in de kwaliteitwet. Is de staatssecretaris dat met mij eens? Wij steunen het voorstel van de bonden om de beste garantie voor zorg in de CAO vast te leggen en de medewerkers een rol te geven bij kwaliteitsbewaking. Wat vindt de staatssecretaris hiervan? Wij steunen de aanstelling van een gezant, maar alleen als zij met een goede opdracht op pad gaat. De gezant moet wat ons betreft met aanbevelingen voor structurele oplossingen voor de zorgkloof komen. Zij moet expliciet de vraag beantwoorden of het beschikbare budget afdoende is voor het bieden van verantwoorde zorg. Zij moet er bovendien achterkomen hoe het kan dat sommige verpleeghuizen er wel in slagen om volwaardige zorg te leveren en anderen niet. Ook moet